

Casetes de betlem amb cartó reciclat.

CADA any després dels rosaris de Tot-sants començam (alumnes de 2n. a 6è. d'E. Primària) a preparar el betlem. Com que durant les festes de Nadal l'escola està tancada, convé fer-lo prest per poder-lo gaudir.

Fa vint-i-cinc anys dins una aula de Formentera vaig trobar un llibre d'"Expresión Plàstica" ("El Lenguaje de las Imágenes" d'Emilio Barnechea y Rafael Requena. Educación General Básica 5º Curso. Editorial Anaya 1.978). Que, a la pàgina 27 "Construcciones en el espacio", proposa la construcció d'un petit poble format per un castell damunt un turó envoltat de cases i un pont damunt un riu. El que em va cridar més l'atenció va ser que les teulades de les cases estaven fetes amb cartó d'embalar al que s'havia llevat un dels dos papers i les canals semblaven teules de veritat. Durant aquell mateix curs vaig fer el treball amb els alumnes de 5è. (tenia 43 alumnes de 4t. i 5è. dins la mateixa aula). Durien cartó (el llibre proposava fer les parets de suro, però vaig considerar que seria més pràctic i barat fer-ho tot de cartó. En aquells temps les paraules reciclar, reutilitzar... no estaven tan de moda com ara) a l'escola i mirant el llibre farien una casa cada un. Record que un alumne d'aquests un poc mals de dur que era més gran que els altres, devia ser una incorporació tardana, va disfrutar amb el treball, al voltant de la casa hi aferrà pedretes, plantes.... En feien una estona cada dia a darrera hora (llavors acabàvem a les 5 i es feia llarg per arribar-hi).

Deu anys més tard a Biniamar, els alumnes em digueren que cada any feien un betlem a l'escola i tot d'una me'n vaig recordar d'aquelles casetes.

Les peces que feim són: una casa d'un aiguavés, una casa de dos aiguavessos, un porxo, un pont, un molí i una sínia. Jo tenc les plantilles de les distintes parts, els alumnes les marquen, retallen, munten, aferrant-les amb cola i travades amb agulles de cap rodó (aquesta és la part més difícil on més ajuda necessiten). Després les pinten amb tèmpera i les decoren al seu gust, aferrant-hi plantes, pedretes...

Una vegada acabades les casetes les colocam a una taula gran (vàries de petites juntes) damunt una estora de gespa artificial que fa d'herbata de betlem, per tant no n'arrancam de natural, factor destacable per a la preservació de la naturalesa, a més que crec que està prohibit. Quan hem fet el lloc de neixement (una cova amb pedres que per sobre fa de muntanya), distribuït bé les construccions dins l'espai, feim els camins amb arena del parc infantil de davant l'escola, camps de terra, riu....(tot això ho decideixen els nins i nines de 6è.).

Finalment ja només queda posar-hi les figures. El primer any els alumnes volgueren fer-les amb fang.

Els d'E. Infantil en quedaren ben satisfets però els d'E. Primària se n'averonyien ja que no els sortien bé, a més en aquell temps no hi havia fang d'aquest de diferents colors que torna fort i es pot pintar. Per tant vaig decidir comprar una dotzena de figures de l'anomenat betlem mallorquí. Que també els alumnes més grans posen al seu gust. Hi ha alumnes que duen figures d'animals de ca seva per posar al costat de la seva caseta.

Solem posar el betlem pel pont de la Constitució i el llevam els primers dies després de vacances. Els alumnes majors tornen a guardar curosament les peces. A la sortida cada alumne se'n du la seva caseta a ca seva i una vegada llevades les pedres, plantes... després una vegada espolsada a l'estora al pati es guarda fins l'any que ve.

Tot i que durant els darrers set o vuit cursos hi ha a l'escola alumnes de Religió Musulmana i d'altres que no assisteixen a les classes de Religió Catòlica, no hi ha hagut mai cap tipus de queixa ni comentari respecte d'aquesta activitat.